15.02.1981

(9.45)

REFER UNA MAJORIA AL PARTIT

Jordi Solé Tura

El problema principal després del cinquè Congrés del PSUC no és el de la contradicció formal entre les Tesis aprovades. No vull dir que aquest aspecte no sigui molt important. Vull dir, simplement, que l'essencial són les contradiccions de fons que el cinquè Congrés ha posat a la superficie, el clima d'enfrontament i de divisió a l'interior mateix del partit i la posició del partit com a tal davant els grans problemes polítics i econòmics que avui hi ha al nostre pais. També cal donar molta importància a la questió de la imatge pública del partit i no des de una simple perspectiva electoral, com a vegades es diu, sinó perque el partit es una part viva de la societat catalana i per tant, importa a tots, militants i no militants, saber la visió que aquesta societat té del partit en el seu conjunt .

Quina és, doncs, la situació actual ? Com podem anar endavant ? Per dir-ho d'una manera breu, jo crec que en el debat i en les resolucions del V Congrès s'han barrejat dos marcs generals i dues concepcions polítiques molt diferents. Un marc i una reflexió són els que varem definir el IV Congrès i que varem mantenir, en l'essencial, a les Tesis del V . Un altre marc i una altra reflexió son, per exemple, els del document aprovat pel comité comarcal del Vallès Occidental i que en part ha estat introduït a les Tesis actuals.

Per aquesta barreja i pel clima creat pel Congrés crec que el partit està avui dividit gairebé en dues meitats i que així no podem funcionar. Cal refer la unitat. I si avui encara no és possible aconseguirem el necessari grau d'homogeneïtzació cal, si més no

constituir una majoria sòlida i crear les condicions perquè la minoria se senti còmoda a l'interior del partit.

Aquesta majoria s'ha de forjar aviat sino volem que el partit s'estanqui amb pràctiques politiques contradictòries. I el problema és sobre quines bases cal forjar-la . Es evident que una d'aquestes bases ha de ser la solució de les contradiccions aprovades a les Tesis i als Estatuts. Això és indispensable però no suficient. El partit no anirà endavant si alhora no és capaç de discutir i fer una majoria sòlida sobre els problemes polítics que més directament ens afecten. Entre aquests cal assenyalar els següents:

1.- L'actitud davant la crisi econòmica. Com s'hi han d'enfrontar els treballadors?. Mitjançant una politica de resistencia a ultrança? o bé combinant la resistència amb alternatives concretes que, per força, han de contemplar també els aspectes més generals del nostre sistema econòmic, tot sabent que les alternatives que proposem ho seran dins un marc capitalista?.

2.- La situació internacional. Cal definir amb claredat i sense equívocs en quin marc politic ens movem: si en el del IV Congrès i del projecte de Tesis o en un altre.

3.- La situació política al nostre pais. En què consisteix avui fer una politica d'oposició ? Quan hem dit que estem disposats a donar suport a un govern d'amplia base amb participació de l'esquerra, estem realment en condicions de dur-ho a la pràctica en la part que ens correspon? . Més exactament , estem en condicions, com

a partit, de donar suport a un govern en què hi poden ser els socialistes però no nosaltres.

4.- Les relacions amb el PCE. Quin paper ha de tenir el PSUC en el X Congrés del PCE? Estem realment en condicions d'assumir totes les obligacions que ens corresponguin segons les decisions preses al Congrés del PCE?

I evidentment, com a teló de fons de totes aquestes questions, hi ha les implicacions que planteja a tot nivell el problema decisiu: la unitat de l'esquerra.

A parer meu, això és el que hem de discutir, aquestes són les bases sobre les quals s'ha de definir una majoria sòlida i avançar cap al procés d'homogeneïtzació del partit.

"Treball"
(Nº especial Lucmatge a
Jaume Vicens)
15 febr 1981